

โชว์หอยแมลงภู

ปูทยอกลือ

ใ นช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ถ้าใครอยากเดินทางท่องเที่ยวใกล้ๆ จังหวัดเพชรบุรี เป็นทางเลือกที่ดีเกือบที่สุดก็ว่าได้ เพราะใช้เวลาเดินทางเพียง 2 ชั่วโมงกว่าๆ ก็ถึงแล้ว

มาเที่ยวเพชรบุรีคราวนี้ เป้าหมายของการเดินทางไม่ได้อยู่ที่ท้องทะเลกว้างใหญ่ แต่การเดินทางครั้งนี้ก็เพื่อจะมาชมของดีชิ้นหนึ่งที่ได้รับการกล่าวขานว่าเป็น “เมืองขนมหวาน” เพราะเป็นแหล่งผลิตน้ำตาลโตนดที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่ง ที่นอกจากปัจจุบันจะครองรายได้อันดับต้นๆ ของเมืองเพชรฯ แต่ยังโกอินเตอร์ไปขายถึงเมืองนอกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ส่วนขนมหวานอเนกาน ขนมหวานต่างๆ น้ำตาลโตนดก็เป็นตัวชูโรงทำให้ขนมหวานเมืองเพชรฯ มีเอกลักษณ์เฉพาะ ทั้งมีกลิ่นหอมและหวานคัมปาคดเคี้ยวทีเดียว

ส่วนร้านจำหน่ายขนมหวานต่างๆ ก็สามารถเลือกซื้อได้จากร้านแม่กิมต่างๆ ริมถนนสายหลักกลับไปเป็นของฝาก แต่วันก่อนที่เราจะไปซื้อของฝาก ไปชมแหล่งผลิตน้ำตาลโตนดแหล่งใหญ่ที่สุดอีกแห่งหนึ่งในเมืองเพชรฯ ที่ **สวนลุงถนอม ภูเงิน** ตั้งอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์

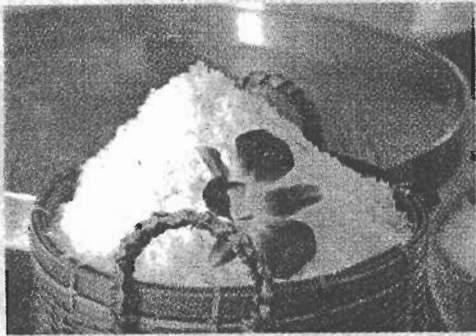
ชมของดี...เมืองเพชรฯ ล่องเรือจับหมึก

อ.เมืองเพชรบุรี เมื่อเราไปถึงสวนตาล ก็ได้พบกับลุงถนอมมรดกต้อนรับอยู่แล้ว โดย **ลุงถนอม** เล่าว่า พื้นที่ปลูกตาลของลุงมีประมาณ 10 ไร่ ปลูกมาตั้งแต่ปี 2535 รวมอายุกว่า 18 ปีแล้ว ก็ได้ผลิดมาอย่างต่อเนื่อง เอามาทำน้ำตาลโตนด และเอาไปแปรรูปทำน้ำตาลใส่กาแฟ ส่งขายทั้งเมืองไทยและเมืองนอก

นอกจากสวนลุงถนอม ในพื้นที่ยังแบ่งกลุ่มกันเป็นแผนกๆ ใกล้กันมีแผนกปลูกตาล ลูกไหนปลูกเอาลูกตาลขายได้ก็จะแยกใส่ถุงขาย ส่วนลูกไหนลูกก็คืนเอาเนื้อตาลไปทำขนมตาลได้อีก ยังมีแผนกทำน้ำตาลสดส่งตลาด ที่ทำกันสดๆ ขายกันสดๆ ส่วนประโยชน์จากต้นตาล นอกจากนำลูกตาลมาทำขนมและส่วนของตาลตัวผู้ยังให้น้ำตาล ก็ยังมีส่วนของใบ

ในกาบตาลซึ่งเอามาสานหมวก หรือนำมาแปรรูปทำที่ดูพื้น ส่วนลำต้นหรือเรียกว่าไม้ตาลยังสามารถเอาไปสร้างบ้านได้ด้วย เรียกได้ว่ามีประโยชน์ตั้งแต่โคนต้นถึงปลายต้นเลยทีเดียว

เมืองเพชรฯ ไม่ได้มีแต่ขนมหวานและลูกตาลเท่านั้น ยังเป็นแหล่งศิลปะเก่าแก่อีกด้วย สกulpture เมืองเพชรฯ เป็นที่ขึ้นชื่อ อย่างศิลปะการแทงหยวก หรือการทำลวดลายเป็นหยวกกล้วยก็ดังไม่แพ้ศิลปะแขนงอื่น แม้จะเหลือผู้สืบทอดไม่มากนักแต่ที่นี่ก็มีความพยายามจะเก็บรักษาศิลปะเหล่านี้ไว้ โดยมีการตั้ง **กลุ่มลูกหว้า** ซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชนสืบสานสกุขช่าง โดยจะมีการสืบสานงานแทงหยวก และการตัดกระดาษทำพวงมโหตรที่ใช้ประดับตกแต่งยามมีงาน

"ดอกเกลือ" เคล็ดลับความงาม

กลุ่มลูกหัวสาธิตทำหัวโขน

บุญใหญ่ๆ เด็กๆ ยังสานต่อการทำหนังตะลุงและการปั้นหัวโขน ซึ่งล้วนแต่เป็นศิลปะเก่าแก่ของสกุลช่างเมืองเพชรฯ โดยแท้

หลังจากเราร่วมกิจกรรมกับน้องๆ กลุ่มลูกหัว เราก็ได้พวงมโหตรกลับมาเป็นที่ระลึกคนละ 1

พวง เนื่องจากเป็นสิ่งที่เราพอหัดทำได้ จากนั้นก็เดินทางต่อไปยัง อ.แหลมผักเบี้ย ต.บ้านแหลม เพื่อชมวิถีชีวิตชาวประมง ออกเดินเรือหาปู หาปลา ซึ่งนอกจากปูสดๆ หมีกสดๆ ที่เราจะได้รับประทานกันในเย็นวันนี้จะมีให้เห็นมากมายและราคาถูกแล้ว ที่นี่ยังมีวิถีการรักษาทรัพยากรปูด้วยการตั้งธนาคารปูน้ำด้วย สมาชิกก็จะเป็นกลุ่มชาวประมงด้วยกัน หากใครจับได้ปูไข่ก็จะเอามาฝากไว้ที่ธนาคารปู เมื่อปูสลัดไข่ออกก็จะปล่อยลูกปูกลับคืนสู่ธรรมชาติ ส่วนแม่ปูก็ลงหม้อต้มเป็นอาหารของพวกเราต่อไป

จากการรักษาความสมดุลของธรรมชาติและคืนลูกปูน้อยสู่ระบบนิเวศ ก็ทำให้ได้ปูกลับมาอย่างไม่วันหมด

จากนั้นเราเดินทางเข้าไปในหมู่บ้านพะเนิน ต.แหลมผักเบี้ย เพื่อพักค้างคืนที่โฮมสเตย์ของคุณบัวพรพนา แต่ก่อนตะวันจะตกดินเราได้เดินชมวิถีชีวิตของที่นี่ ซึ่งมีทั้งกลุ่มที่ทำของประดับจากเปลือกหอย กลุ่มที่ทำเครื่องมือประมงอย่างอวน แห และกลุ่มที่มีอาชีพซ่อมอวน ส่วนใหญ่จะเป็นชาวบ้านผู้หนึ่งที่ใช้เวลาหลังกลับจากออกเรือมาจับจ้างซ่อมอวน และยังมีบ้านที่ทำปลาเค็มขายด้วย

เวลาอาหารเย็นเป็นสิ่งที่พวกเรารอคอย อาหารทะเลสดๆ ครบครันให้เลือกรับประทานอย่างเอร็ดอร่อย เมื่ออิ่มได้ที่ก็จะมีชาวบ้านมาร้องรำทำเพลงสร้างความสุขให้กับผู้มาเยือน ก่อนที่พวกเราจะไปอาบน้ำแช่นอนแต่หัวค่ำ เพราะวันรุ่งขึ้นเราจะต้องไปชมวิถีจับหมีกด้วยหอยสังข์ และไปช่วยชาวบ้านเก็บหอยที่ป่าชายเลน

ดี 5 ได้เวลาออกเดินทางไปขึ้นเรือยังจุดที่มีการปล่อยเปลือกหอยสังข์ไว้ โดยคุณลุงเจ้าของเรือหอยสังข์บอกกับเราว่า ปล่อยเปลือกไว้ประมาณ 3-4 วันจึงมาเก็บทีหนึ่ง เพราะตามสัญชาตญาณหมีก เมื่อเห็นหอยว่างก็จะเข้าไป

ความสมบูรณ์ปากอ่าวบางตะบูน

อยู่หลบศัตรู ก็เป็นหลักกลอุบาย จากนั้นเราก็จะดึงเชือกขึ้นมา หมึกก็จะอยู่ในหอยสังข์อย่างเต็มใจ เราก็กลับหมึกออกมาใส่ตะกร้า เมื่อเราดึงเชือกที่หอยสังข์จมน้ำก็สว่างพอดี คุณลุงเจ้าของเรือใจดีแบ่งหมึกที่จับได้ให้เราไปทำรับประทานเป็นอาหารมือเที่ยงด้วย

แต่ก่อนที่จะกลับที่พักเราไปทำกิจกรรมต่อที่จุดที่ชาวบ้านเรียกทะเลโคลน แหล่งเก็บหอยของชาวบ้าน และยังเป็นแหล่งที่มีทรัพยากรปูอาศัยอยู่เยอะด้วย ส่วนหอยที่ชาวบ้านจับไปขายจะเป็นพวกหอยแครง หอยปากเบ็ด และหอยดัลลัส เดินหาหอยเกือบชั่วโมงจึงรู้ว่าหอยนั้นหาแสนยากลำบาก แม้เราจะเก็บหอยได้น้อยเพราะยังเดินไปไม่ถึงแหล่ง ก็พอได้กลับมาปรุงอาหาร ดังนั้นมือเที่ยงของเราจึงมีทั้งหมึกและหอยแครง รับประทานกันจนคอเลสเตอรอลขึ้นกันเป็นแถว

อันเห็นกับมือเที่ยงเราก็อาบน้ำชำระร่างกายล้างโคลน ก่อนที่จะเดินทางไปยังแหล่งผลิตดอกเกลือกังหันทอง สินค้า OTOP ระดับ 5 ดาว ซึ่งเมื่อมาถึงเจ้าของก็ต้อนรับด้วยการให้เราได้ลองใช้ดอกเกลือแช่เท้า ก่อนนำวดให้ผ่อนคลายแสนสบายจริงๆ นอกจากมีดอกเกลือสำหรับแช่เท้า ที่นี่ยังมีสมุนไพรดอกเกลือและผงดอกเกลือสำหรับขัดผิวหน้า ผิวกาย และยังมีผลิตภัณฑ์เพื่อความสวยความงามอีกเยอะแยะมากมายให้เลือกซื้อด้วย

ได้ของฝากเป็นผลิตภัณฑ์ความสวยความงามกันแล้ว ก็เตรียมเดินทางต่อไปที่ปากอ่าวบางตะบูน โดยระหว่างลงเรือไปยังจุดหมายคือ พื้นที่ทำฟาร์มหอยแครง เลี้ยงหอยแมลงภู่ และหมู่บ้านประมงพื้นบ้านที่อยู่บริเวณปากอ่าวบางตะบูน ระหว่างทางเราสามารถชมบ้านริมน้ำและชมวิถีชีวิตประมงชายฝั่งกันเพลินๆ ก่อนถึงจุดหมาย ซึ่งหากใครอยากซื้อหอยแครงและหอยแมลงภู่สดๆ ก่อนกลับบ้าน ก็ซื้อกับชาวบ้านได้เลยไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ทรัพย์สินนี้ทั้งความสนุกสนานและของดีกลับบ้านหลายอย่าง ซึ่งหากใครชอบที่จะเที่ยวสไตล์กิจกรรมสนุกๆ อย่างที่กล่าวมานี้ ก็สามารถไปเที่ยวกันได้ในวันเวลาอื่นๆ รับรองว่าการเดินทางครั้งนี้จะเป็นการเดินทางท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่าแน่นอน